

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Ndob/21/2024
Identifikačné číslo spisu:	6124268609
Dátum vydania rozhodnutia:	22.08.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:6124268609.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Mederovej a členiek senátu JUDr. Lenky Praženkovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej, v spore žalobcu ANVELAS s.r.o., so sídlom 84 Jankovce 067 24, IČO: 47 221 623, zastúpený POPOVIČ & PARTNERS s. r. o., so sídlom Timonova 4B, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 53 669 177, proti žalovanému BUKÓZA Export-Import, a.s., so sídlom Hencovská 2073, 093 02 Hencovce, IČO: 36 445 266, o zaplatenie 74.372,68 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 40Cb/75/2024, o nesúhlase Okresného súdu Prešov s postúpením sporu Okresným súdom Banská Bystrica, takto

rozhodol:

Príslušnosť Okresného súdu Prešov pre konanie vedené pod sp. zn. 40Cb/75/2024 zostáva zachovaná.

Odôvodnenie

1. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) bol predložený na rozhodnutie podľa § 43 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „CSP“) nesúhlas Okresného súdu Prešov s postúpením sporu Okresným súdom Banská Bystrica.

2. Okresný súd Prešov odôvodnil svoj nesúhlas tým, že Okresný súd Banská Bystrica ako upomínací súd mu postúpil vec vedenú pod sp. zn. 10Up/673/2024 ako súdu príslušnému na jej prejednanie napriek tomu, že odpor, ktorý žalovaný podal proti platobnému rozkazu sp. zn. 10Up/673/2024 z 12. apríla 2024, nespĺňa základnú požiadavku odporu s vecným odôvodnením, pretože žalovaný v odpore žalovanú sumu priznanú platobným rozkazom relevantným spôsobom nespochybnil, a to tak v rovine skutkových tvrdení, ako aj v rovine právneho posúdenia. Vzhľadom na uvedené má Okresný súd Prešov za to, že Okresný súd Banská Bystrica postupoval nesprávne, keď odpor podľa § 12 ods. 1 písm. d) zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoUK“) neodmietol, ale namiesto toho zaslal odpor na vyjadrenie žalobcovi a následne vec postúpil Okresnému súdu Prešov ako kauzálnu príslušnému súdu.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd spoločne nadriadený Okresnému súdu Prešov a Okresnému súdu Banská Bystrica podľa ustanovenia § 43 ods. 2 CSP, prejednal spor o príslušnosť a dospel k záveru, že nesúhlas Okresného súdu Prešov s postúpením sporu dôvodný nie je.

4. Pri rozhodovaní o príslušnosti, vychádzal najvyšší súd z nasledovnej relevantnej právnej úpravy:

5. Podľa § 2 ZoUK, na konanie je kauzálné príslušný Okresný súd Banská Bystrica.

6. Podľa § 11 ods. 1 ZoUK, proti platobnému rozkazu môže žalovaný podať odpor, ktorý musí byť vecne odôvodnený. Podaním odporu sa platobný rozkaz zrušuje; to neplatí, ak bol odpor odmietnutý. Podaný odpor nemožno vziať späť.

7. Podľa § 11 ods. 3 ZoUK, ak sú žalobca a žalovaný účtovnými jednotkami, žalovaný musí v podanom odpore uviesť, či mu bola doručená faktúra ohľadom uplatňovaného nároku, akým spôsobom s ňou naložil a či voči nemu uplatňovaný nárok eviduje alebo evidoval vo svojom účtovníctve a ak ho neeviduje, z akých dôvodov.

8. Podľa § 11 ods. 4 ZoUK, ak žalobca v návrhu urobil vyhlásenie podľa § 3 ods. 4, žalovaný musí okrem skutočností podľa odseku 3 v odpore uviesť, či faktúru žalobcu, ktorá sa týka uplatneného nároku, uviedol vo svojom kontrolnom výkaze podľa osobitného predpisu. Ak žalovaný faktúru v kontrolnom výkaze uviedol, na odôvodnenie odporu musí uviesť také skutočnosti, ktoré závažným spôsobom spochybňujú žalobcom uplatnený nárok, a svoje tvrdenia musí v lehote na podanie odporu osvedčiť listinnými dôkazmi, na ktoré sa odvoláva; inak sa odpor nepovažuje za vecne odôvodnený.

9. Podľa § 12 ods. 1 písm. d) ZoUK, súd bez toho, aby vyzýval žalobcu na vyjadrenie, odmietne odpor podaný bez vecného odôvodnenia.

10. Najvyšší súd vo všeobecnosti uvádza, že upomínacie konanie predstavuje zjednodušený elektronický proces uplatňovania si peňažných nárokov na súde a následného vydania platobného rozkazu, ktorý je vydaný len na základe tvrdení a dôkazov prezentovaných zo strany žalobcu a v prípade nadobudnutia právoplatnosti a vykonateľnosti je spôsobilým exekučným titulom. Ak sa chce žalovaný brániť voči vydanému platobnému rozkazu, musí voči doručenému platobnému rozkazu podať odpor, ktorý je jediným možným prostriedkom procesnej nápravy, ktorý ale musí byť vecne odôvodnený. Vecné odôvodnenie odporu je jednou z podstatných náležitostí odporu, ktorú zákon vyžaduje na to, aby odpor vyvolal žiadané právne účinky, t. j. zrušenie platobného rozkazu. Vecne odôvodnený odpor znamená odpor podaný s odôvodnením vo veci samej, t. j. so splnením si povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti. Žalovaný musí v odpore uvádzať skutočnosti odôvodňujúce spochybnenie žalobcom tvrdeného nároku (vecné alebo právne), čiže žalovaný musí v odôvodnení opísať rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku, súčasne k odporu musí pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, prípadne označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Nepostačuje preto, aby žalovaný len namietal proti povinnosti zaplatiť dlžnú sumu bez ďalšieho zdôvodnenia, namietal svojou zlou finančnou situáciou v dôsledku nedostatku finančných prostriedkov na úhradu dlžnej sumy a pod., ktoré tvrdenia by bez ďalšieho mali za následok odmietnutie odporu.

11. Z obsahu spisu najvyšší súd zistil, že Okresný súd Banská Bystrica dňa 12. apríla 2024 vydal platobný rozkaz č. k. 10Up/673/2024-39, ktorým žalovanému uložil povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi istiny s príslušenstvom konkretizované vo výroku platobného rozkazu, alebo v tej istej lehote podať odpor. Žalovaný proti označenému platobnému rozkazu podaním zo 6. mája 2024 (č. l. 43 - 44 spisu) podal odpor, v ktorom namietol, že „...žalobca v podanom návrhu na vydanie platobného rozkazu nešpecifikuje konkrétne ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého uplatňuje svoj nárok. Obsahom príloh k žalobe je iba plnomocenstvo žalobcu, rámcové zmluvy, faktúry a predžalobná výzva, pričom žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal dodanie tovaru žalovanému, napríklad predložením dodacích listov.“ Žalovaný sa následne vyjadril k povinnosti vyplývajúcej z ustanovení § 11 ods. 3 a 4 ZoUK a vyslovil, že žalobu považuje v celom rozsahu za

neurčitú a nezrozumiteľnú a nárok uplatnený žalobcom za nepreukázaný a neodôvodnený. Následne Okresný súd Banská Bystrica výzvou z 22. mája 2024 (č. l. 51) žalobcu vyzval, aby sa k odporu v lehote 15 dní od doručenia výzvy vyjadril a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde. Žalobca podaním zo 6. júna 2024 zaslal upomínaciemu súdu vyjadrenie k odporu vrátane návrhu na pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP. K podaniu pripojil fotokópie faktúr s hláseniami o nakládke drevnej hmoty, hlásenia o preprave dodávok drevnej hmoty, resp. súhlasné listy na dodávku drevnej hmoty. Na základe uvedeného Okresný súd Banská Bystrica listom z 12. júna 2024 (č. l. 237 spisu) postúpil vec Okresnému súdu Prešov na jej prejednanie s odôvodnením, že žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 10 ods. 3, resp. v zmysle § 14 ods. 3 ZoUK.

12. Preskúmaním vyššie zistených skutočností vyplývajúcich z predloženého spisu najvyšší súd dospel k záveru, že Okresný súd Banská Bystrica správne posúdil odpor žalovaného ako vecne zdôvodnený, na základe ktorej skutočnosti ho zaslal na vyjadrenie žalobcovi aj s výzvou, aby navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom podľa CSP. Najvyšší súd má za to, že žalovaný spochybnil nárok žalobcu tvrdením o nedodaní tovaru žalobcom, argumentujúc tým, že žalobca nepredložením dodacích listov dodanie tovaru nepreukázal. Tieto ako dôkaz súčasťou návrhu na vydanie platobného rozkazu skutočne neboli, nakoľko ich žalobca pripojil až k svojmu vyjadreniu k odporu žalovaného. Bude preto vecou dokazovania v ďalšom štádiu konania, aby sporové strany svoje tvrdenia ohľadne žalovaného nároku preukazovali, a teda aby žalobca ustál svoje tvrdenie o existencii žalobou uplatneného nároku alebo žalovaný jeho tvrdenia vyvrátil. Ťažisko dokazovania je v konaní na súde prvej inštancie, v tomto prípade Okresnom súde Prešov, ktorému bola vec správne postúpená ako súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku.

13. Zhrnúc vyššie uvedené najvyšší súd konštatuje, že nesúhlas Okresného súdu Prešov s postúpením sporu Okresným súdom Banská Bystrica nie je dôvodný. Vzhľadom na adresu sídla žalovaného a povahu sporu ako obchodnoprávného, je daná kauzálna príslušnosť Okresného súdu Prešov v zmysle § 22 písm. e) CSP na konania v obchodnoprávných sporoch pre obvod Krajského súdu v Prešove.

14. Z uvedených dôvodov najvyšší súd rozhodol tak, že príslušnosť Okresného súdu Prešov na konanie v predmetnom spore ostáva zachovaná.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.